

§ 3.

I Erstatning for det paa Grund af Yver- eller Børtuberlose nedslagne Dyr tilkommer der Ejeren et Beløb svarende til $\frac{1}{3}$ af Dyrets Slagteværdi, beregnet efter Dagspris og slagtet Vægt i Overensstemmelse med derom af Landbrugsministeren fastsatte Regler. For den Del af Kødet, der af Dyrlægen erklæres for utjenlig til Menneskeføde, tilkommer der Ejeren en yderligere Erstatning af Halvdelen af det kasserede Køds Værdi, beregnet paa foranførte Maade. Den Del af Kødet, der erklæres for tjenlig til Menneskeføde, overlades Ejeren til fri Raadighed. Saafremt der ikke er foretaget Anmeldelse, jfr. § 1, 1. Stk., eller denne utvivlsomt er foretaget for sent, kan den Erstatning, der ydes af det offentlige, ikke overskride 50 Kr. for det paagældende Dyr.

For Dyr, der nedslaas i Henhold til § 1, 3. Stk., ydes Erstatning efter samme Regler, dog kan Erstatningen ikke overstige 50 Kr. i Tilfælde, hvor Dyret ikke har været i Ejers Besiddelse i mindst 3 Maaneder, samt i Tilfælde, hvor Kødet paa Grund af Tuberkulose erklæres for uanvendeligt til Menneskeføde.

Det til Udredning af disse Erstatninger fornødne Beløb fastsættes paa de aarlige Finanslove.

§ 4.

Overtrædelser af de i denne Lov indeholdte eller i Medfør af samme paabudte Bestemmelser straffes, for saa vidt der ikke efter den øvrige Lovgivning er forskyldt større Straf, med Bøder fra 20 til 500 Kr. I Gjentagelsestilfælde fordobles Bøden.

§ 5.

Denne Lov, der ikke gælder for Færøerne, træder straks i Kraft, og samtidig ophæves § 5 i Lov Nr. 20 af 5. Februar 1904 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg og Svin samt § 11 c., 1. Stk. i Lov Nr. 156 af 14. April 1920 om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Allerede i 1887 og følgende Aar forelaa der i Rigsdagen Forslag til Foranstaltninger til Bekæmpelse af Kvægtuberkulosen. Sagen blev imidlertid ikke fremmet, dels paa Grund af den Usikkerhed, der var en Følge af det overfladiske Kendskab, man dengang havde til Kvægtuberkulosens Udbredelse her i Landet, dels af økonomiske og politiske Hensyn. Først ved Revisionen af Loven om smitsomme Husdyrsygdomme i 1893 blev der fastsat visse Bestemmelser, der tog Sigte paa, dels at hæmme Smittens videre Udbredelse indenfor Landets Kvægbestand og dels at formindske Faren for Smitteoverførelse gennem Mælken. Ved Lov af 5. Februar 1904 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg og Svin udvidedes Foranstaltningerne, særlig ved Paabudet om Nedslagning af Køer, lidende af Yvertuberkulose, og ved

Bevillingen til Udførelse af Tuberkulinprøver.

I Anledning af den under 26. Maj 1909 for England udstedte „Tuberculosis Order of 1909“ henlede Statskonsulent Faber Landbrugsministeriets Opmærksomhed paa Ønskeligheden af, at de i vor Lov af 5. Februar 1904 om Foranstaltninger til Bekæmpelse af Tuberkulose hos Hornkvæg og Svin indeholdte Bestemmelser ændredes saaledes, at det blev paabudt, ogsaa at Vallen skal pasteuriseres, og at Bestemmelsen om Nedslagning af Køer med Yvertuberkulose udstrækkes til at gælde alt Kvæg, der er afmagret ved Tuberkulose og farlig i Henseende til Spredning af Smitte samt Køer med tuberkuløst Børflaad.

Den saaledes foreslaaede Udvidelse af Tuberkuloselovgivningen blev imidlertid ikke gennemført og Statsforanstaltninger